

Josep Castells

Serra de la Serella

Fins al vespre del dissabte, no podem arribar al lloc de l'Aplec, massa tard per als actes d'inauguració, però sí, a temps dels actes de tipus cultural, l'actuació del Grup de danses: El Convent de Cocentaina i el grup de Dolçaines i tabalets «La Xafigà» de Muro de l'Alcoi.

Per al diumenge 30 dubtem entre l'excursió del Montcabrer o la Serrella, totes programades per al mateix dia. Al final optem per anar a la Serrella.

Sortim amb autocar fins a Benassau, on comença l'excursió. Només sortir, trobem un fort pendent, ja que el terreny és escalonat a causa dels contraforts occidentals de la Serrella. De mica en mica ens anem enlairant sobre els pobles de les valls. Un cop assolit el cim (1.358 m) en un dia esplèndid podem gaudir d'una vista magnífica de l'entorn. Aitana al davant, que amb els 1.558 m és el punt culminant del País Valencià, la serra de Dènia, Alcoi i Cocentaina, la serra de Mariola i el Montcabrer, la serra de Benicadell.

Continuem l'excursió camí del coll de Borrell, per pujar tot seguit, per unes tarteres de pedres inestables fins al pla de la Casa (1.379 m) una altra de les cotes de la Serrella.

Ben a prop del cim trobem el clot del pla de la Casa, antic pou de neu, que ens recorda l'important paper que va tenir durant prop de quatre segles el comerç de neu en aquestes contrades tan meridionals. En aquest cas, és una nevera sense cobertura d'uns 13 metres de profunditat i 12 de diàmetre de la qual es pot veure encara l'obertura d'accés i els suports on arrancaven les voltes.